

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Svzn/1/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200352
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1014200352.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbanovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Krajská prokuratúra Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava, proti odporcovi: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, P.O.BOX 192, 814 99 Bratislava, o vyslovenie nesúladu Všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 6/2003 zo dňa 11. decembra 2003 so zákonom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 44/2014-45 zo dňa 29. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 44/2014-45 zo dňa 29.5.2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 6S/44/2014-45 zo dňa 29.05.2015 postupom podľa § 250zfa ods. 1 O.s.p. vyslovil nesúlad ustanovení § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, c/, § 3 ods. 1, 2, 5, § 4, § 5 Všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 6/2003 zo dňa 11.12.2003, ktorým sa upravujú podmienky vedenia psov na území Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy (ďalej len „VZN“) s ust. § 1 ods. 2, § 3 ods. 2, 3, § 4 ods. 1, 2, 5, § 5, § 6 ods. 3 a § 7 zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 282/2002 Z.z.“) a s ust. § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že navrhovateľ konkrétne namietal nesúlad ustanovenia § 1 ods. 2 VZN, ktoré nerešpektuje zákonný text a určuje, že nariadenie sa nevzťahuje na držiteľov služobných psov používaných podľa osobitných predpisov. Takýto text je v rozpore so zákonom, nakoľko ide o úpravu nad rámec zákonného splnomocnenia podľa § 4 ods. 5 zákona č. 282/2002 Z.z. K ustanoveniu § 2 písm. a/ a b/, § 3 ods. 1, 2 a 5 VZN uviedol, že do textu sú prebraté

definície obsiahnuté v zákone, pričom takáto úprava síce zákonu neodporuje, je však nadbytočná. Odporca sa tým vystavuje riziku, že pri prípadnej zmene zákonnej úpravy sa prijaté VZN bez náležitej zmeny dostane do rozporu so zákonom. Nie je prípustné, aby sa do textu VZN preberali aj časti zákonnej úpravy, v ktorých sú zákonom uložené povinnosti. V takomto prípade má prednosť zákonná úprava, ak nie je z textu zrejmé, že sa jedná o prebratie zákonného textu, čo vzbudzuje dojem, že povinnosť uložená priamo VZN je v rozpore s čl. 2 ods. 3 a čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie § 3 ods. 1 a 2 VZN je doslovnou citáciou textu ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 282/2002 Z.z.. Pri existencii duplicity je problematické určiť podľa akej právnej úpravy je potrebné postupovať pri postihu za porušenie povinnosti. Porušenie označených ustanovení VZN je podľa § 4 ods. 1 tohto nariadenia priestupkom, pričom odkaz pod čiarou odkazujúci na zákon č. 282/2002 Z.z. je nepresný a nemá právnu relevanciu. Zákon č. 282/2002 Z.z. v ustanovení § 4 ods. 5 splnomocňuje obce len na určenie podrobností o vedení psov, avšak ustanovenie povinností určených priamo v zákone je nad rámec zákonného splnomocnenia. K ustanoveniu § 2 písm. c/ VZN uviedol, že predmetné ustanovenie vymedzuje pojem verejné priestranstvo, pričom tento pojem používajú už viaceré právne predpisy avšak nie je v nich presne definovaný. Nejasnosti, nepresnosť a neurčitosť vytvára podmienky na svojvoľnú a účelovú interpretáciu, ktorá je v rozpore s princípom právnej istoty. K ustanoveniu § 4 a § 5 VZN uviedol, že zákon v žiadnom ustanovení nesplnomocňuje obec na prijatie úpravy týkajúcej sa priestupkov. Pokiaľ VZN definuje priestupky, stanovuje za ne sankcie a ustanovuje osobitný proces, je takáto úprava nezákonná, pretože je nad rámec splnomocnenia uvedeného v zákone. Poznámky pod čiarou síce odkazujú na príslušné ustanovenia zákona č. 282/2002 Z.z. a zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, sú však nepresné a právne irelevantné.

3. Krajský súd vychádzajúc z dôvodov uvedených v návrhu posudzoval súlad jednotlivých ustanovení VZN s ustanoveniami zákona č. 282/2002 Z.z. ako aj zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. K ustanoveniu § 1 ods. 2 VZN uviedol, že odporca v danom prípade zamenil subjekt, na ktorý sa predpis vzťahuje odlišne od zákonného znenia, keďže podľa § 1 ods. 2 zákona č. 282/2002 Z.z. sa predpis nevzťahuje na služobných psov používaných podľa osobitných predpisov, pričom preskúmané VZN sa nevzťahuje na osobu držiteľa služobných psov používaných podľa osobitných predpisov. Úpravou prijatou odporcom tak, môže dôjsť k rozdielnosti v chápaní významu úpravy tak, že VZN sa nebude vzťahovať na držiteľa služobných psov aj v prípade, ak bude vodiť na území Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy aj psa, ktorý nebude služobným psom používaným podľa osobitných predpisov, stačí ak ho bude vodiť osoba, ktorá zároveň popri takomto psovi drží aj služobných psov používaných podľa osobitných predpisov. Poukázal na to, že obsahom VZN môže byť podrobnejšia úprava, ktorá nevyplýva priamo zo zákona, nesmie však tomuto zákonu odporovať a obchádzať ho. Účelom VZN nie je kopírovať ustanovenia osobitných zákonov ani vykladať zákon. Ustanoveni § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1 a 2, § 5 VZN neplnia funkciu a účel podľa uvedenej definície, keďže iba kopírujú text zákona. Krajský súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa o odporcom použitej definícii pojmu verejné priestranstvo v ustanovení § 2 písm. c/ VZN, keď dospel k záveru, že vymedzením tohto pojmu môže v konkrétnych prípadoch v praxi dochádzať k pochybnostiam o správnosti uplatnenia sankcií. Za nezákonné označil krajský súd aj ustanovenie § 4 a § 5 VZN upravujúce definíciu priestupku, výšku sankcií a spôsob ich určenia, nakoľko ich definícia je obsiahnutá v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Úprava tejto otázky vo VZN je v porovnaní so zákonnou úpravou nepresná, pričom odkaz pod čiarou vo VZN na príslušné ustanovenia zákona je nedostačujúci a irelevantný. Na základe vyššie uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že vydaním VZN v rozpore so zákonnou úpravou konal odporca nad rámec svojich oprávnení podľa § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

4. Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil. V dôvodoch odvolania konkrétne k vyslovenému nesúladu ustanovenia § 1 ods. 2 VZN uviedol, že predmetom úpravy preskúmaného nariadenia je bližšia úprava podmienok vedenia psa a jeho účelom je vymedziť spôsob vedenia psov fyzickými osobami na verejnom priestranstve. Nositeľmi povinnosti viesť psa na verejnom priestranstve spôsobom určeným v nariadení sú fyzické osoby, a tie majú povahu subjektu práva. Ak držiteľ služobného psa má v držbe iného psa ako služobného, alebo vedie iného psa ako služobného, bude sa posudzovať ako držiteľ, prípadne subjekt, ktorý vedie psa vo vzťahu k psovi, ktorého vedie. Ak by právny názor krajského súdu bol

správny tak ten, kto by viedol služobného psa inak ako ustanovuje nariadenie, pričom by išlo o iný subjekt ako je držiteľ služobného psa, by sa na neho toto nariadenie nevzťahovalo. Pokiaľ sa týka ustanovenia § 2 písm. a/ a b/, § 3 ods. 1, 2 a 5 VZN odporca zastáva názor, že krajský súd nesúladi týchto ustanovení dostatočne neodôvodnil, keď neuviedol, s ktorým ustanovením zákona vidí nesúladi. Rovnako sa krajský súd nevyjadril ani k argumentu odporcu, že obce nemajú všeobecne záväzný právny predpis, ktorý by určoval pravidlá tvorby všeobecne záväzných nariadení a vylučoval recipovanie zákonných ustanovení. V súvislosti s nezákonnosťou ustanovenia § 2 písm. c/ VZN uviedol, že považoval za potrebné pojem verejného priestranstva zadefinovať a to vzhľadom na splnomocňujúce ustanovenie § 4 ods. 5 zákona č. 282/2002 Z.z., nakoľko je už z účelu zákona zrejmé, že splnomocňujúce ustanovenie na vydanie všeobecne záväzného nariadenia o vodení psov sa vzťahuje na úpravu vedenia psov na verejnom priestranstve, a nie na súkromnom pozemku. Zadefinovanie verejného priestranstva bez vlastníckych vzťahov k pozemkom by viedlo k zásahu do vlastníckych práv iných osôb a k porušeniu čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Za nedostatočne odôvodnené považuje aj závery krajského súdu o nesúladi ustanovenia § 4 a § 5 VZN. Poukázal na to, že v odôvodnení súd poukazuje na nesúladi týchto ustanovení VZN so zákonom č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, avšak vo výrokovej časti rozsudku absentuje konkrétne ustanovenie zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorému táto časť VZN odporuje. Zdôraznil, že poznámka pod čiarou k príslušným odkazom nevytvára nové skutkové podstaty priestupku, ale len deklaruje to, že má oprávnenie konať v zmysle zákona, na ktorý odkazuje.

5. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že dôvody uvádzané odporcom v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Krajský súd sa s posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery. Tvrdenie odporcu o nedostatočnom odôvodnení nesúladi ustanovenia § 4 a § 5 VZN považuje za neopodstatnené, pričom spĺňa podmienky uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. S poukazom na uvedené preto navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nie je možné priznať úspech.

7. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

9. Podľa § 250zfa ods. 1 O.s.p., ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväznú nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladi všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúladi všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

10. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

11. Podľa § 11 ods. 5 písm. c/ zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave, mestskému zastupiteľstvu je vyhradené uznávať sa na všeobecne záväzných nariadeniach Bratislavy.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 282/2002 Z.z. tento zákon sa nevzťahuje na služobných psov používaných podľa osobitných predpisov.

13. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 282/2002 Z.z. evidenciu vedie obec.

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 282/2002 Z.z., do evidencie sa zapisuje najmä:

- a) evidenčné číslo psa,
- b) tetovacie číslo alebo údaj o čipovaní psa, ak ho pes má,
- c) meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu držiteľa psa,
- d) umiestnenie chovného priestoru alebo zariadenia na chov, v ktorom sa pes na území obce zdržiava, ak sa umiestnenie nezhoduje s miestom trvalého pobytu držiteľa psa,
- e) skutočnosť, že pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi,
- f) úhyn psa,
- g) strata psa.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 282/2002 Z.z., vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá, a zabraňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť.

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 282/2002 Z.z., vodiť nebezpečného psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony. Na verejnom priestranstve musí mať nebezpečný pes nasadený náhubok.

17. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 282/2002 Z.z., podrobnosti o vodení psa ustanoví obec všeobecne záväzným nariadením.

18. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 282/2002 Z.z., obec môže všeobecne záväzným nariadením vymedziť miesta, kde je

- a) voľný pohyb psa zakázaný,
- b) vstup so psom zakázaný.

19. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 282/2002 Z.z., miesta vymedzené podľa odseku 1 musia byť viditeľne označené.

20. Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 282/2002 Z.z., podrobnosti o znečisťovaní verejných priestranstiev ustanoví obec všeobecne záväzným nariadením.

21. Podľa § 7 ods. 1 až 6 zákona č. 282/2002 Z.z.:

(1) Priestupku sa dopustí držiteľ psa, ak

- a) neoznámí obci, v ktorej pes je evidovaný alebo má byť evidovaný, každú zmenu skutočností a údajov, ktoré sa zapisujú do evidencie, do 30 dní od ich zmeny,
- b) neprihlási psa do evidencie
- c) umožní, aby psa viedla osoba, ktorá nespĺňa podmienky ustanovené v § 4 ods. 1 a 2
- d) neohlási, že pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v krajnej núdzi alebo v nutnej obrane

- e) neoznámí odcudzenie, zničenie alebo stratu známky,
- f) nezabráni voľnému pohybu psa okrem priestorov na to určených.

(2) Priestupku sa dopustí ten, kto vedie psa, ak

- a) neohlási svoje meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu a meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu držiteľa psa osobe, ktorú pes pohrýzol,
- b) nezabráni útoku psa na človeka alebo zviera alebo nezabráni inému spôsobu ich ohrozovania psom
- c) neohlási, že pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v krajnej núdzi alebo v nutnej obrane,
- d) nepreukáže známkou totožnosť psa
- e) nerešpektuje zákaz vstupu so psom alebo zákaz voľného pohybu psa
- f) neodstráni bezprostredne výkaly, ktorými pes znečistil verejné priestranstvo

(3) Za priestupok podľa odseku 1 a odseku 2 písm. a/ až c/ možno uložiť pokutu do 165,- € a za priestupok podľa odseku 2 písm. d/ až f/ možno uložiť pokutu do 65,- €.

(4) Priestupky podľa tohto zákona prejednáva obec a v blokovom konaní obecná polícia a orgán Policajného zboru

(5) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.

(6) Výnos pokút je príjmom rozpočtu obce okrem výnosu pokút uložených v blokovom konaní orgánmi Policajného zboru, ktorý je príjmom štátneho rozpočtu.

22. Odvolací súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že dňa 11.12.2003 miestne zastupiteľstvo Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy vydalo VZN č. 6/2003, ktorým sa upravujú podmienky vedenia psov na území Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. Navrhovateľ podal proti tomuto VZN protest, v ktorom poukázal na znenie § 1 ods. 2, § 2 písm. a/ a b/, § 3 ods. 1, 2, 5, § 2 písm. c/, § 4, § 5 VZN a uviedol, že predmetné VZN je nezákonné, je potrebné ho zrušiť a nahradiť VZN, ktoré bude v súlade so zákonom. Uznesením č. 1241/2013 zo dňa 25-26.09.2013 odporca protestu navrhovateľa nevyhovel.

23. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti záveru krajského súdu o nesúlade ustanovení § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, c/, § 3 ods. 1, 2, 5, § 4, § 5 VZN, ktorým sa upravujú podmienky vedenia psov na území Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy s ust. § 1 ods. 2, § 3 ods. 2, 3, § 4 ods. 1, 2, 5, § 5, § 6 ods. 3 a § 7 zákona č. 282/2002 Z.z. a s ust. § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

24. Orgány územnej samosprávy majú normotvornú právomoc priznanú čl. 68 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona môže obec a vyšší územný celok vydávať všeobecne záväzné nariadenia. Osobitným zákonom, ktorým sa s účinnosťou od 01.07.2002 upravujú niektoré podmienky držania psov je zákon č. 282/2002 Z.z., ktorý ustanovuje vydávanie všeobecne záväzných nariadení obcami, povinnosti pri znečisťovaní verejných priestranstiev psami, povinnosť evidencie psov, podmienky vedenia psov a ustanovuje, ktoré konanie v súvislosti s držaním psov napĺňa znaky priestupku vrátane ukladania pokút.

25. Podľa § 1 ods. 2 VZN, toto nariadenie sa nevzťahuje na držiteľa služobných psov používaných podľa osobitných predpisov.

26. Predmetné ustanovenie VZN negatívne vymedzuje okruh subjektov, ktoré sú vylúčené z pôsobnosti VZN. Konkrétne z neho vyplýva, že VZN sa nevzťahuje na držiteľa služobného psa používaného podľa osobitných predpisov. Zo znenia tohto ustanovenia je zrejmé že odporca vymedzil subjekty inak ako ustanovuje § 1 ods. 2 zákona č. 282/2002 Z.z., keďže zákonné ustanovenie vylučuje pôsobnosť tohto zákona na služobných psov. Úprava subjektov vylúčených z pôsobnosti VZN je preto nejednoznačná a

umožňuje aj taký výklad, že z pôsobnosti VZN bude vylúčený držiteľ psa, ktorý je síce držiteľom služobného psa, avšak bude vodiť psa, ktorý nebude služobným psom používaným podľa osobitných predpisov. Odvolací súd takúto úpravu pôsobnosti VZN nepovažuje za bližšiu a konkretizovanú úpravu podmienok vedenia psa. Je preto potrebné prisvedčiť námietke navrhovateľa o nejednoznačnosti tohto ustanovenia, ktoré umožňuje aj iný výklad a preto ho aj odvolací súd vyhodnotil ako nesúladný so zákonom.

27. Podľa § 2 písm. a/ a b/ VZN nebezpečným psom je každý pes, ktorý pohrýzol alebo poranil človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi. Voľným pohybom psa je pohyb psa bez vôdžky mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov, za voľný pohyb psa sa nepovažuje pohyb zvláštneho psa bez vôdžky mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov, ak je na základe výcviku ovládaný osobou, ktorá ho vedie.

28. Uvedené ustanovenie VZN je doslovným znením ustanovení § 2 písm. b/ a c/ zákona č. 282/2002 Z.z. Podľa názoru odvolacieho súdu doslovné prevzatie textu zákona do VZN samo o sebe ešte nezakladá jeho nezákonnosť. Je však potrebné zdôrazniť, že obecnému zastupiteľstvu prislúcha podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení rešpektovať zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy, nie ich v celku alebo v pozmenenej podobe preberať do vlastných nariadení. Takáto forma transpozície spôsobuje nežiaducu konkurenciu právnych predpisov, pretože zákon č. 282/2002 Z.z. a napadnuté VZN upravujú rovnaké oblasti spoločenských vzťahov. Tým, že štát ako jediná zvrchovaná autorita oprávnená prostredníctvom svojich orgánov prijímať zákony a ďalšie všeobecne záväzné právne predpisy normatívne upraví a reguluje konkrétnu sféru spoločenských vzťahov, prejavuje svoju vôľu na rešpektovaní právnych noriem ich adresátmi, a to v autentickom stave, t.j. tak, ako sú zverejnené v Zbierke zákonov SR. Akékoľvek pozmeňovanie a prispôsobovanie týchto právnych noriem podzákonnými právnymi predpismi vedie k neprípustnému zasahovaniu do právomoci orgánov štátu. Existencia právnej úpravy určitej oblasti spoločenských vzťahov zákonom znamená, že zákonodarca si túto oblasť právnej úpravy vyhradil. V tejto súvislosti je potrebné uviesť aj to, že samotným účelom vydávania VZN nie je vydanie predpisu vo forme VZN s obsahom zákonných ustanovení. Vydávaním nariadení obsahujúcich text zákonných ustanovení sa vytvára nežiaduci stav, keď pri zmene zákona dochádza k nesúladu nariadenia so zákonom, z ktorého boli príslušné ustanovenia prevzaté. Námietku odporcu týkajúcu sa potreby uplatnenia zásady prednosti zákonnej úpravy pred úpravou podzákonnou odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, nakoľko prijatím tejto argumentácie by stratilo opodstatnenie samotné ustanovenie § 250zfa O.s.p. upravujúce súdny prieskum VZN.

29. Podľa § 2 písm. c/ VZN verejným priestranstvom sú všetky verejnosti prístupné pozemky na území hlavného mesta okrem tých, ktoré sú vo vlastníctve fyzických osôb a právnických osôb, alebo ku ktorým majú tieto osoby právo hospodárenia v správe, okrem pozemkov vo vlastníctve hlavného mesta, verejným priestranstvom sú najmä miestne komunikácie (ulica, námestia, cesta, chodník, schody, parkovisko) mosty, priechody, podchody, nadchody, parky, rekreačné lesy, trhoviská.

30. Odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že predmetným vymedzením môže dochádzať k nejasnostiam pri ukladaní sankcií, keďže z takejto úpravy vyplývajú pochybnosti v súvislosti s usporiadaním vlastníckych vzťahov. Na vymedzenie pojmu verejný priestranstvo v tomto ustanovení VZN nebol odporca splnomocnený zákonom. Keďže tento pojem nie je explicitne vymedzený zákonom je potrebné ho interpretovať v rámci procesu aplikácie práva, nie však normatívne vo VZN. Vymedzenie tohto pojmu nie je v právnom poriadku upravené napriek tomu, že tento pojem používa tiež zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (§ 2 ods. 1, § 4 ods. 3 písm. f/, g/). Keďže zákon č. 282/2002 Z.z. nevyhradil obsah tohto pojmu, neznamená to, že toto oprávnenie priznal orgánu územnej samosprávy v rámci VZN.

31. Podľa § 3 ods. 1, 2, 5 VZN, vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá a zabraňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť. Vodiť

nebezpečného psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony. Na verejnom priestranstve musí mať nebezpečný pes nasadený náhubok. Za psa vždy zodpovedá držiteľ alebo osoba, ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad.

32. Podľa § 4 ods. 1 až 4 VZN, priestupku sa dopustí držiteľ psa, ak umožní, aby psa viedla osoba, ktorá nespĺňa podmienky ustanovené v § 3 ods. 1 a 2 nariadenia. Za tento priestupok uloží hlavné mesto pokutu do 5000 SK.3) Priestupku sa dopustí ten, kto psa vedie, ak nezabránil tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá. Za tento priestupok uloží hlavné mesto pokutu do 5000 SK.4) Porušenie povinnosti ustanovených týmto nariadením je priestupkom proti poriadku v správe. Za takýto priestupok možno v blokovom konaní aj v priestupkovom konaní uložiť pokutu do 1 000,- Sk. Pri ukladaní pokút sa pri určovaní jej výšky prihliada na nebezpečnosť, závažnosť a následky takéhoto protiprávneho konania.

33. Ustanovenia § 4 a § 5 VZN definujú priestupok, výšku sankcií a spôsob ich určenia. Je potrebné uviesť, že vymedzenie pojmu priestupok je obsiahnuté v ustanovení § 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch resp. v ustanovení § 7 zákona č. 282/2002 Z.z., ktoré zároveň upravujú aj ukládanie sankcií. Odvolací súd na tomto mieste opätovne poukazuje na nesprávnosť duplicitnej právnej úpravy. Ak odporca prevzal do textu VZN zákonné ustanovenie, je táto úprava nadbytočná, no pokiaľ je táto úprava výslovne označená ako text zákona neodporuje zákonu. V predmetnom VZN sa odporca obmedzil iba na odkaz pod čiarou, ktorý je nedostačujúci. Zákazy, príkazy a oprávnenia nie je možné zo zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov preberať do VZN bez tohto, aby bolo zrejmé, že ide o citáciu právneho predpisu. V opačnom prípade hrozí, duplicitný postih a pri zmene zákonnej úpravy priamy rozpor so zákonom. Uvedené dôvody o nesúlade VZN so zákonom sa vzťahujú aj na ustanovenie § 3 ods. 1, 2, 5 VZN.

34. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku odporcu týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti vyslovenia nesúladu ustanovenia § 4 a § 5 VZN, keď vo výroku rozsudku neuviedol, konkrétne ustanovenia zákona o priestupkoch, ktorému táto časť VZN odporuje. Odvolací súd uvádza, že súd je pri preskúmaní súladu VZN so zákonom viazaný návrhom navrhovateľa a preto výrok rozsudku nemôže formulovať nad rámec t.j. aj vo vzťahu k ďalším zákonným ustanoveniam, pričom z výroku napadnutého rozsudku je zrejmé, že krajský súd vyslovil nesúlad ustanovení § 4 a § 5 VZN s ustanovením § 7 zákona č.282/2002 Z.z. upravujúcim priestupky.

35. Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd konštatuje, že krajský súd dospel k správnejmu záveru, že vydaním VZN v rozpore so zákonnou úpravou konal odporca nad rámec svojich oprávnení zverených mu ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c veta prvá O.s.p a s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, pretože na náhradu trov konania nemá zákonný nárok.

37. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.